

Når de ansatte stjæler af kassen

Af advokat Torben Svensson, ts@trustadvokater.dk
Erhvervsbladet, den 5. december 2002

Desværre kommer en arbejdsgiver af og til i den situation, at han opdager, at en medarbejder har tilegnet sig enten kontanter eller ejendele, som tilhører arbejdsgiveren, eller at han får mistanke om dette

En sådan berigelse fra medarbejderens side er naturligvis en klokkeklar bortvisningsgrund, hvilket naturligvis er den sædvanlige følge af, at medarbejderen "har taget af kassen". I de fleste tilfælde undlader arbejdsgiveren at anmelde forholdet til politiet, og situationen løses mellem parterne uden politiets indblanding.

Bortvisning

Er berigelsen eller mistanken om berigelse af en vis størrelsesorden vil arbejdsgiveren omvendt også anmelde forholdet til politiet som en overtrædelse af straffeloven. Imidlertid opstår ofte det problem for arbejdsgiveren, hvorledes han skal forholde sig i en situation, hvor forholdet er anmeldt til politiet, men hvor politiet efterfølgende af den ene eller anden årsag opgiver en påtale mod medarbejderen i den strafferetlige sag. Spørgsmålet som her rejser sig er, hvorvidt bortvisningen fortsat kan anses som berettiget, hvis politiet opgiver en påtale af det anmeldte forhold, eller om medarbejderen kan kræve erstatning/godtgørelse efter funktionærlovens 2b eller 3 i anledning af bortvisningen. Kan medarbejderen her med rette påstå, at såfremt en påtale frafaldes, ja da er der samtidig ikke grundlag for en bortvisning, og dermed være berettiget til erstatning/godtgørelse?

En konkret landsretssag

Østre Landsret har for nogle få måneder siden truffet en konkret afgørelse i en sådan sag. Sagen drejede sig om en person, som i 1997 blev ansat som daglig leder og bestyrer af en cykelforretning. Ultimo 1998 blev lederen bortvist af indehaveren med den begrundelse, at han havde begået tyveri fra eller underslæb mod cykelforretningen. Forholdet blev endvidere meldt til politiet, men politiet og anklagemyndigheden opgav efterfølgende påtale mod medarbejderen i straffesagen. Anklagemyndigheden udtalte, at politiet i forbindelse med sin efterforskning ganske vist havde konstateret visse uregelmæssigheder og mærkværdige omstændigheder ved medarbejderens betjening af kasseapparatet. Imidlertid mente anklagemyndigheden, at en videre forfølgning af sagen ikke kunne forventes at føre til, at den anmeldte medarbejder kunne findes skyldig. Vurderingen var, at der efter afhøringerne og videooptagelserne ikke fandtes tilstrækkelige beviser til at opnå en domfældelse. Der var ubestridt i den civile retlige sag om bortvisningen, at medarbejderen ikke slog et beløb ind på kasseapparatet, selv om det tilsvarende beløb blev lagt i pengekasen, hvilket efter arbejdsgiverens opfattelse skulle dække over et afdrag på ikke et accepteret medarbejderlån fra kassen. Landsretten udtalte, at anklagemyndighedens opgivelse af påtale ikke i sig selv havde betydning for en vurdering af, hvorvidt bortvisningen havde været berettiget. Efter bevisførelsen i den civile retlige sag vedrørende bortvisningen fandt Landsretten det bevist, at medarbejderen havde tilegnet sig det indtastede beløb, hvorfor arbejdsgiveren var berettiget til at bortvise medarbejderen. Altså modsat politiet og anklagemyndigheden. Dette skyldes blandt andet det forhold, at en straffesag sædvanligvis er en noget alvorligere sag for medarbejderen end den civile retlige sag, hvorfor der alt andet lige stilles større krav til beviserne i en straffesag.

Konsekvenser

Der kan naturligvis tænkes andre situationer, hvor politiet og anklagemyndigheden af den ene eller anden grund bliver nødt til at opgave en påtale af et påstået strafferetligt forhold, men det ser altså ikke ud til, at få betydning ved vurderingen af om en bortvisning er berettiget eller ej.